

Na cześć II Zjazdu PZPR

Prawie pół miliona par pończoch i skarpet ponad plan

(f) ŁÓDŹ. Ponad 427,5 tys. par pończoch i skarpet, w tym znaczną ilość nowych rodzajów, wyprodukowały już ponad swoje zadania w czynie przedzajdowym załogi zakładów przemysłu pończosznego w całym kraju. W ciągu półtora miesiąca realizacji czynu przedzajdowego odsetek pończoch i skarpet I gatunku w skali całej branży podniósł się o 2,5 procent.

Szczególnie duże osiągnięcia w podniesieniu jakości produkcji uzyskali robotnicy Północno-Łódzkiego Zakładu Pończosznego. Wpłynęło na to przystąpienie większości pracowników, a przede wszystkim członków dozor technicznego, do współzawodnictwa pod hasłem: „O wyższą jakość, trwałość i estetykę produkcji” — zainicjowanego przez Saja, Sygdiakową, Morawskiego i Góreckiego.

Nie zrozumieli natomiast znaczenia walki o podniesienie jakości produkcji członkowie dozor technicznego oraz aktywni związkowcy Zakł. Przem. Pończ. im. M. Buczka. Nie zapewnili oni robotnikom właściwych warunków pracy, a wskutek tego nie rozwija się współzawodnictwo o podniesienie jakości wytwarzanych pończoch. Większość pończoch steelonowych produkowanych w ZPP im. Buczka, to pończochy II, III i IV gatunku.

Niedociągnięcia w ZPP im. Buczka stanowią jeden z nie-

licznych wyjątków. Ołbrzymia większość załóg zakładów przemysłu pończosznego, ze swym aparatem technicznym na czele, wyciągnęła z uchwali IX Plenum właściwe wnioski i po wykonaniu uprzednio podjętych zobowiązań podejmuje obecnie nowe.

Szczególnie cenne zobowiązania podjęli robotnicy ZPP im. Jurczaka w Łodzi, którzy przekroczyli mają planowaną na I kwartał br. produkcję o przeszło 14 tys. par pończoch steelonowych. Postanowili oni jednocześnie podnieść ilość towarów I gatunku.

16 tys. lnianych obrusów z odpadów

JELENIA GÓRA. Realizując swe zobowiązania przedzajdowe załoga Ikalni Dolnośląskich Zakładów Przemysłu Lnianego „Orzeł” w Mysłakowicach wyprodukowała już z odpadów przedży ponad 1.700 m. płótna ręcznikowego oraz prawie 2.400 m. lnianej tkaniny żakardowej na różnego rodzaju serwetki. Obecnie przystąpiono do produkcji poszukiwanego na rynku sztywnika krawieckiego, wykorzystując do tego celu odpady przedży.

Piękne wyniki dała realizacja zobowiązań polegających na wykorzystaniu tzw. końcówek produkcyjnych. Dotychczas z końcówek tych wyprodukowano 16 tys. estetycznych i trwałych obrusów lnianych.

(PAP)

Wysuwanie kandydatur do Rady Najwyższej ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). — W miastach i wsiach Związku Radzieckiego rozpoczęły się w atmosferze ogromnego entuzjazu patriotycznego zebrania przedwiończe, poświęcone wysuwaniu kandydatur do Rady Najwyższej ZSRR. Naród radziecki demonstruje znowu swą nieustraszoną jedność moralną i polityczną, swe zespolenie się wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Artykuły wstępne dzienników moskiewskich poświęcone są tym zebraniom. „Prawda” podkreśla, że na zebraniach przedwiończych w Moskwie wysuńto entuzjastycznie kandydatury do Rady Najwyższej ZSRR szereg przywódców Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego. Kandydują G. M. Malenkov, W. M. Molotow, M. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, M. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburów i M. G. Pierwuchin. Jako kandydaci na delegatów do Rady Najwyższej ZSRR wysunęli zostali ponadto w różnych okręgach Moskwy i obwodzie moskiewskim znani wójtowie produkcyjni: tokarz P. B. Bykow, przewodniczący przodującego kolechozu N. I. Puzan-czykow, prezes Akademii Nauk ZSRR A. N. Niesmiejajow, artystka ludowa ZSRR A. K. Tarasowa.

Wysuwanie kandydatur do Rady Najwyższej ZSRR — podkreśla „Prawda” — odbywa

Narada aktywno- kulturalno-oświatowa spółdzielni produkcyjnych

(f) 31 stycznia br. rozpoczęła się w Warszawie dwudniowa krajowa narada aktywno-kulturalno-oświatowa spółdzielni produkcyjnych, zorganizowana przez Radę Spółdzielczości Produkcyjnej przy współudziale Ministerstwa Kultury i Sztuki.

W naradzie uczestniczą aktywni kulturalno-oświatowi z wszystkich województw. Są wśród nich m. in. przewodniczący spółdzielni produkcyjnych, przewodniczący kół ZMP, kierownicy świetlic, bibliotek, punktów bibliotecznych oraz nauczyciele z gromad spółdzielczych.

W naradzie biorą udział: przewodniczący Rady Spółdzielczości Produkcyjnej, sekretarz KC PZPR — Edmund Pszczółkowski oraz wiceprzewodniczący Rady Spółdzielczości Produkcyjnej, wiceprezes NKW ZSL — Stefan Ignar.

W pierwszym dniu narady wiceminister Kultury i Sztuki Stanisław Piotrowski wygłosił referat pt.: „O dalszy rozwój pracy kulturalno-oświatowej w gromadach spółdzielczych”. Po referacie wygłaszała się dyskusja. Obrady trwały.

(PAP)

Narody ZSRR zwycięsko zrealizowały plan rozwoju gospodarki narodowej w r. 1953

Globalna produkcja przemysłowa wzrosła w ciągu roku o 12 procent

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR

wanego, tłuszczów roślinnych margaryny, wyrobów makaronowych, wyrobów cukierniczych herbaty, wina gronowego, piwa, szampana, tytoniu, papierosów zapalek, mydła oraz innych artykułów spożywczych i przemysłowych powszechnego użytku.

Jednakże niektóre ministerstwa nie poczyniły niezbędnych kroków i nie zapewniły wykonania planów w zakresie poszczególnych rodzajów produkcji przemysłowej. Tak np. Ministerstwo Przemysłu Hutniczego nie w pełni wykonało plan produkcji poszczególnych rodzajów wyrobów, a zwłaszcza niektórych deficytowych rodzajów wyrobów walcowanych z żelaza i stali; Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrycznego nie w pełni wykonało plan produkcji poszczególnych rodzajów generatorów i motorów elektrycznych; Ministerstwo Budowy Maszyn — szeregu maszyn rolniczych i urządzeń dla przemysłu włókienniczego; Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Maszyn Ciężkich — lokomotyw i poszczególnych rodzajów wyposażenia dla przemysłu energetycznego i walcowniczego; Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR — cegły, łupku i niektórych wyrobów sanitarnotechnicznych. Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR nie wykonało planu wywozu drewna przemysłowego. Ministerstwo Przemysłu Artykułów Wytwórczości ZSRR nie zapewniło wykonania planu polowy ryb.

Mimo pewnego polepszenia jakości wyrobów przemysłu lekkiego i spożywczego, liczne przedsiębiorstwa Ministerstwa Artykułów Wytwórczości Powszechnego Użytku ZSRR, Ministerstwa Przemysłu Artykułów Wytwórczości ZSRR, a zwłaszcza spółdzielczość rzemieślnicza i przemysłowi miejscowi wciąż jeszcze wypu-

II. WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłowych zwiększyła się w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. w sposób następujący:

(Produkcja w 1953 r. w procentach w porównaniu z produkcją w 1952 r.)

surowka — 109; stal — 110; wyroby walcowane — 110; ru-

ry stalowe — 116; cynk — 113; ołów — 122; węgiel — 106; ropa naftowa — 112; benzyna — 111; nafta — 123; energia elektryczna — 113; turbiny parowe — 140; wielkie turbiny wodne — 135; turbogeneratory — 147; hydrogeneratory — 115; wielkie maszyny elektryczne — 134; motory elektryczne — 113; lokomotywy dalekobieżne — 263; lokomotywy elektryczne dalekobieżne — 134; wagony towarowe dalekobieżne — 103; trolejbusy — 121; samochody ciężarowe — 111; samochody osobowe — 130; autobusy — 127; motocykle — 137; łożyska kulowe i rolkowe — 115; urządzenia hutnicze — 118; koparki — 112; aparatura dla przemysłu naftowego — 117; obrabiarki do skrawania metali — 114; urządzenia dla przemysłu chemicznego — 124; warsztaty tkackie — 102; maszyny do liczenia — 124; traktory — 113; kombajny zbożowe — 102; plugi traktorowe — 101; kosiarki samobieżne — 146; kombajny do sprzętu lnu — 107; kombajny do sprzętu buraków — 150; maszyny do oczyszczania ziarna — 102; soda kaustyczna — 115; soda kalcyonowana — 119; nawozy sztuczne — 109; chemikalia trujące do walki ze szkodnikami roślin uprawnych — 143; kauczuk syntetyczny — 113; opony samochodowe — 107; papier — 110; cement — 115; szkło okienne — 122; lupek — 122; papa dachowa — 114, cegła — 112; domy standardowe — 109; spirytus — 118; tkaniny bawełniane — 105; tkaniny lniane — 112; tkaniny wełniane — 109; tkaniny jedwabne — 178; obuwie skórzane — Ministerstwo Artykułów Wytwórczości Powszechnego Użytku ZSRR — 104; wyroby pończosnicze i skarpetki — 104; bielizna damska — 116; konfekcja — 103; rowery — 115; odbiorniki radiowe — 127; aparaty telewizyjne — 225; telefon — 124; zegarki — 122; aparaty fotograficzne — 109; pianina i fortepiany — 123; lodówki domowe — 159; odkurzacze — 200; łożyska metalowe — 145; meble — 114; mięso — 112; wyroby masarskie — 116; ryby — 103; masło — 103; artykuły mleczarskie — 109; tłuszcze roślinne — 116; margaryna — 124; ser — 116; cu-

kier — 112; wyroby cukiernicze — 109; wyroby makaronowe — 120; konserwy — 114; herbata — 106; mydło — 111; papierosy — 116; wino gronowe — 124; piwo — 113.

W roku 1953 wzrosła m. in. znacznie produkcja towarów w asortymentach cieszących się zwiększonym popytem ze strony ludności. Tak np. gdy wzrost produkcji tkanin bawełnianych wyniósł w porównaniu z 1952 r. 5 proc., to produkcja wzorzystych (tkanin bawełnianych) zwiększyła się o 78 proc., a tkanin ze sztucznego jedwabiu — o 65 proc., podczas gdy wzrost produkcji tkanin wełnianych wyniósł 9 proc., to produkcja czysto wełnianych czesaneek zwiększyła się o 76 proc.; przy wzroście produkcji tkanin jedwabnych o 78 proc., produkcja tkanin z włókna ciętego zwiększyła się 2,8 raza; przy wzroście produkcji konfekcji zwierzchniej o 3 proc., produkcja zwierzchniej konfekcji czysto wełnianej i półwełnianej wzrosła o 12 proc.; przy wzroście produkcji obuwia o 14 proc., produkcja obuwia modelowego zwiększyła się o 44 proc.; przy wzroście produkcji konserw mięsnych zwiększyła się o 29 proc., a mleka skondensowanego — o 21 proc.; przy wzroście produkcji wyrobów cukierniczych o 9 proc., produkcja tortów, ciastek i herbatników wzrosła o 28 proc., mlekich cukierków lukrowanych w czekoladzie — o 44 proc. Znacznie wzrosła produkcja artykułów żywnościowych paczkowanych.

W roku ubiegłym podnosił się nadal stopień wykorzystania urządzeń technicznych w przemyśle. Niemniej jednak istnieją jeszcze w przemyśle znaczne rezerwy nie wykorzystane mocy wytwórczych.

(Dokończenie na str. 2)

Wysokie odznaczenia dla pracowników szpitala PCK w Korei

(f) Niedawno powróciła z Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej ekipa pracowników polskiej służby zdrowia, która stanowiła personel szpitala Polskiego Czerwonego Krzyża w Korei. 30. I w Ministerstwie Zdrowia w Warszawie odbyła się uroczystość dekoracji, wysokimi odznaczeniami państwowymi członków personelu szpitala PCK — lekarzy, pielęgniarzy, felczerów i pracowników administracyjnych, którzy w okresie działań wojennych i po zawarciu rozejmu nieśli pomoc ofiarom wojny.

Dekoracji dokonał minister Zdrowia dr Jerzy Sztachelski. Wyraził on podziękowanie imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podziękowanie za ich ofiarną pracę oraz stwierdził, że godnie reprezentowali w Korei naród polski i polską służbę zdrowia, z honorami wypełniając swe zadania.

Następnie min. Sztachelski wręczył odznaczenia kilkudziesięciu pracownikom szpitala. Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał dyrektor szpitala — dr Wojciech Wiechno. Krzyż Oficerski — dr dr. W. Barcikowski, J. Grenda, E. Kowalski, J. Miller, Stefania Sioniew oraz M. Strumień. Wśród odznaczonych Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski znajdują się m. in.: pielęgniarka operacyjna K. Blautiak, pielęgniarka ładowa Szymaniak i Bronisława Zachara — felczer.

Złote Krzyże Zasługi przyznano m. in. przodującym kierownikom M. Magierze i W. Spychalskiemu oraz magazynierowi szpitala, znanemu literatowi — Andrzejowi Braunowi.

Min. Sztachelski podesłował następnie odznaczonych lampką wina. (PAP).

DZIŚ W NUMERZE:

Z ŻYCIA PARTII
I. WEGROWICZ: Wewnątrz-polska gospodarka (Śladem listu do redakcji)
b. m.: Sprawy oświaty i kultury (Na łamach prasy): KRYSZTINA ZIELIŃSKA: Historia polskiego szpitala w Korei
K. KWIECIŃSKA: Powtórne spotkanie z Ryszardem Tomkiem (Na półce z książkami)

Umacniajmy i rozwijajmy spółdzielczość produkcyjną

W całym kraju odbywają się obecnie w spółdzielniach produkcyjnych doroczne zebrania sprawozdawczo - wyborcze. Stanowią one ważny etap w życiu każdej spółdzielni. Na dorocznych zebraniach sprawozdawczo - wyborczych członkowie spółdzielni produkcyjnych podsumowują bowiem wyniki całorocznej pracy, dzielą się osiągnięciami w ciągu roku dochodem oraz nakreślają plany dalszego rozwoju spółdzielczych gospodarek.

Tegoroczna kampania zebrań sprawozdawczo-wyborczych obejmuje ponad 6 tys. spółdzielni produkcyjnych i przebiega w okresie kiedy IX Plenum KC postawiło przed całym krajem wielkie zadanie: w ciągu najbliższych dwóch lat wydążyć pchnąć naprzód rozwój rolnictwa. Jest to niezbędny warunek dalszego podniesienia dobrobytu ludzi pracy w mieście i na wsi. Ważna rola w realizacji tych zadań przypada spółdzielniom produkcyjnym. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

dukcyjnych w tym okresie wzrosła z 4.880 do przeszło 8 tys.

Mamy jednak w kraju szereg spółdzielni produkcyjnych, w których wiele jeszcze do życzenia pozostawia organizacja pracy, stosunek do własności spółdzielczej, rozwój zespołowej hodowli bydła i trzody chlewnej. Wyniki gospodarce tych spółdzielni nie idą w parze z możliwościami, jakie stwarza gospodarka zespołowa. Niektóre spółdzielnie poważnie zalegają ze spłatą należności wobec państwa i POM-ów. Rozwinięcie szerokiego frontu walki o gospodarce, organizację i polityczne wzmocnienie słabych spółdzielni i dalszy rozwój przodujących, popularyzacja osiągnięć tych ostatnich — oto zadania jakie partia i rząd postawiły przed instancjami i organizacjami partyjnymi, przed prezydiami rad narodowych i aparatem POM w tegorocznej kampanii sprawozdawczo-wyborczej.

Dotychczasowy przebieg tej kampanii wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

Przebieg kampanii sprawozdawczo-wyborczej wykazuje, że tam gdzie komitety powiatowe, prezydium PRN i aparat POM rozumiały wielką wagę zebrań sprawozdawczo - wyborczych i odpowiednio je przygotowały — zebrań nie było, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej. W oparciu o pomoc i opiekę państwa powinny one wszechstronnie rozwijać swoje gospodarstwo i doskonałą produkcję, podnosić dobrobyt spółdzielców a zarazem coraz skuteczniej oddziaływać na mało i średniorolnych chłopów, gospodarujących indywidualnie, zbliżać ich do spółdzielczości produkcyjnej.

cowany przez POM i zgola inny przez prezydium PRN. Zdarzają się wypadki, że w dorocznych zebraniach sprawozdawczo - wyborczych nie biorą udziału przedstawiciele prezydium PRN i POM.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w spółdzielniach produkcyjnych jest w pełnym toku. Zadaniem instancji partyjnych, a przede wszystkim komitetów powiatowych, prezydium PRN oraz politycznego i agronomicznego aparatu POM-ów jest wyciągnięcie wniosków z dotychczasowego przebiegu zebrań sprawozdawczo-wyborczych i usunięcie braków i zaniedbań. Komitety powiatowe, prezydium rad narodowych i aparat POM powinny sobie uświadomić, że dobrze przygotowane i należycie przeprowadzone doroczne zebrania sprawozdawczo-wyborcze, to poważny krok naprzód w umocnieniu spółdzielni, w jej oddziaływaniu na mało i średniorolnych chłopów, poważny krok naprzód w walce o socjalistyczną przebudowę wsi.

Obowiązkiem KP i wydziałów politycznych POM jest dopilnowanie, by każde zebranie sprawozdawczo-wyborcze było poprowadzone zebrań organizacją partyjną, która powinna samokrytycznie ocenić dotychczasową swoją działalność oraz udział każdego członka partii w umocnieniu spółdzielczych gospodarki i w konywaniu obowiązków statutowych. Organizacja partyjna powinna przejść na ogólne zebranie z konkretnymi wnioskami, dotyczącymi dalszego rozwoju gospodarki zespołowej.

Wiekszą niż dotychczas pomoc trzeba okazać zarządom spółdzielni w opracowaniu sprawozdań z całorocznej działalności. Zapewnić, by sprawozdanie przewodniczącego zawierało analizę sytuacji w spółdzielni, by uwzględniało wkład pracy poszczególnych członków i ich rodzin, by podkreślało zalety przodujących ludzi i piewnowało nierobów, by omawiało pracę kobiet i młodzieży oraz działalność kulturalną w spółdzielni.

W dorocznych zebraniach sprawozdawczo-wyborczych obowiązkowo powinni uczestniczyć przedstawiciele prezydium PRN oraz POM-ów: ich wystąpienia powinny zawierać samokrytyczną ocenę pomocy udzielanej spółdzielni, a przede wszystkim sprawozdanie z wykonania umowy zawartej przez POM ze spółdzielnią.

Tylko dobrze przygotowane zebranie pobudzi ogół spółdzielców do twórczej dyskusji, stanie się szkołą samorządu spółdzielczego, zmobilizuje spółdzielców do walki o dalszy rozwój zespołowego gospodarstwa.

Na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych nie wolno pomijać sprawy więzi spółdzielców z chłopami gospodarującymi indywidualnie. Trzeba wykażać na przykładach, iż brak więzi spółdzielni z mało i średniorolnymi chłopami gospodarującymi indywidualnie jest szkodliwy dla ruchu spółdzielczości produkcyjnej. Trzeba wykażać na przykładach, że ściśła więź spółdzielni z pozostałą częścią gromady i wzajemna pomoc przyczyniają się do zmniejszenia wpływów kulaków, do organizacyjnego, gospodarczego i politycznego umocnienia spółdzielni.

Doroczne zebrania sprawozdawczo-wyborcze mają poważne znaczenie dla dalszej rozbudowy spółdzielczości produkcyjnej.

O dalszych możliwościach w tej dziedzinie świadczy fakt, że w województwach poznańskim i bydgoskim w ostatnich dwóch miesiącach powstało ponad 140 spółdzielni produkcyjnych, że istnieje w kraju ponad 3 tysiące komitetów założycielskich.

Trzeba więc wykorzystywać zebrania sprawozdawczo-wyborcze dla zapoznania szerokiego zrzeszających chłopów z dorobkiem i osiągnięciami naszych przodujących spółdzielni produkcyjnych. Należy popularyzować przodujących ludzi spółdzielni, ich wyniki produkcyjne i metody pracy, ich dostanie i kulturalne życie. Trzeba organizować masowe wycieczki do przodujących spółdzielni, urządzić spotkania spółdzielców z mało i średniorolnymi chłopami, gospodarującymi indywidualnie. W pracy propagandowej należy lepiej wykorzystywać ekipy ruchu łączności miasta ze wsią.

Zwalczając przejawy oportunizmu i bierności w pracy nad zakładaniem spółdzielni produkcyjnych, trzeba jednocześnie ściśle przestrzegać zasady dobrowolności, piętnować wszelkie przejawy administracyjnego nacisku. W pracy nad budową spółdzielni produkcyjnych trzeba mocno oprzeć się na biedocie wiejskiej jako szczególnie zainteresowanej w umocnieniu wsi.

Mobilizując wieś do walki o wzrost produkcji rolnej, o zacieśnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego, pomagając chłopom pracującym indywidualnie w rozwoju ich gospodarki — trzeba na wyższym niż dotychczas poziomie podnieść pracę nad zakładaniem nowych spółdzielni, jak i nad umacnianiem i rozbudową już istniejących. Trzeba wyjaśniać masom pracującym chłopów, że socjalistyczna przebudowa wsi jest potężną dźwignią rozwoju rolnictwa, warunkiem podniesienia stopy życiowej ludzi pracy w mieście i na wsi.

Narody ZSRR zwycięsko zrealizowały plan rozwoju gospodarki narodowej w r. 1953

Dokończenie komunikatu Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR

W roku 1953 gospodarka narodowa ZSRR zgodnie z państwowym planem zaopatrzenia otrzymała znacznie więcej niż w roku 1952 surowców, materiałów, opału, energii elektrycznej i urządzeń. Szczególnie zwiększyła się w roku ubiegłym

dostawa materiałów i urządzeń dla rolnictwa oraz dla produkcji artykułów przemysłowych i spożywczych. Obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej wyniosło w 1953 r. przeszło 5 proc.

III. STOSOWANIE NOWEJ TECHNIKI W GOSPODARCE NARODOWEJ

W 1953 roku pracowano we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej nad rozwinięciem i stosowaniem nowej techniki.

Radziecki przemysł budowy maszyn stworzył w 1953 roku około 700 nowych niezmiennie ważnych typów i rodzajów maszyn i mechanizmów, które zapewniają dalszy postęp techniczny gospodarki narodowej, przy czym stworzono ponad 100 nowych typów urządzeń o wysokiej wydajności dla przemysłu lekkiego i spożywczego.

Wyprodukowano nowe rodzaje urządzeń dla przemysłu energetycznego, elektrotechnicznego, naftowego, chemicznego i hutniczego, nowe rodzaje urządzeń dla mechanizacji robot pracochłonnych w kopalniach węgla, w kopalniach rud i w budownictwie.

Stworzono nowe typy maszyn, agregatów i instalacji dla przemysłu włókienniczego, futrzarskiego i odzieżowego. W dalszym ciągu wprowadzono nowe maszyny, agregaty i automaty, przyczyniające się do zwiększenia wydajności pracy, czyniące warunki pracy lepszymi i zapewniające wysoką jakość wyrobów.

W celu zapewnienia dalszej mechanizacji i zrealizowania kompleksowej mechanizacji robot rolnych wyprodukowano w 1953 r. przeszło 80 wzorów maszyn i narzędzi rolniczych różnych typów, jak np. kombajny do zbioru ziemniaków na ciężkich glebach, maszyna do sprzętu kapusty, kosiarka o szerokim zasięgu doczepiana do traktora DT-54, kombajn do sprzętu roślin do silosowania, maszyna do rozrzucań węgla i nawozów sztucznych, elewatorowa maszyna do stogowania i inne.

Jednakże ministerstwa nie wykonały w całości wyznaczonego planu w zakresie opowania i produkcji nowych typów maszyn i mechanizmów.

Dokonano znacznej pracy w zakresie automatyzacji i mechanizacji produkcji oraz stosowa-

nia nowych procesów technologicznych. Komunikat wymienia wielkie osiągnięcia pod tym względem w przemyśle hutniczym, węglowym, chemicznym, energetycznym i w innych gałęziach gospodarki. Tak więc np. w przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Hutniczego trwały w dalszym ciągu prace nad automatyzacją reżimu, ciepłego wielkich pieców i pieców martensowskich. Nastąpił dalszy rozwój produkcji procesów technologicznych, zwiększających wydajność agregatów hutniczych. Opanowano produkcję znacznej liczby nowych gatunków stali, stopów metali żelaznych i nieżelaznych jak również nowych profili wyrobów walcowanych.

W kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego kontynuowano prace nad mechanizacją najbardziej pracochłonnych procesów wydobywania węgla. Zakres prac zmechanizowanych zwiększył się w 1953 roku w porównaniu z 1952 rokiem o 18 proc., w ładowaniu węgla i kamieni w toku podstawowych prac przygotowawczych — o 17 proc. W dalszym ciągu wprowadzono nowe rodzaje budowy wyrobisk przygotowawczych, i przodków wybierania. Liczba wyrobisk przygotowawczych, w których zastosowano metalową obudowę i filary żelbetonowe, zwiększyła się o 36 proc. w porównaniu z 1952 rokiem.

Stopień uzbrojenia w energię elektryczną w przemyśle w przeliczeniu na jednego robotnika zwiększył się w 1953 roku o 7 proc. w porównaniu z 1952 rokiem.

We wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej wzrosła się aktywność mas pracujących w dziedzinie wynalazczości i racjonalizacji. Liczba wynalazków, usprawnień technicznych i wniosków racjonalizatorskich, wprowadzonych w 1953 r. do przemysłu, budownictwa i transportu wyniosła ponad 850.000.

IV. ROLNICTWO

Obszar zasiewów w 1953 roku zwiększył się w porównaniu z rokiem 1952 o 1.400 tys. ha, przy czym obszar zasiewów najcenniejszej rośliny zbożowej — pszenicy wzrósł o 2 miliony hektarów. Zwiększył się również obszar zasiewów buraka cukrowego, roślin olejistych, ziemniaka, warzyw, a także obszar zbiorów traw wieloletnich i innych roślin. Mimo iż w szeregu okręgów ZSRR warunki meteorologiczne były niekorzystne, faktyczne zbiory zbóż w 1953 roku są niemal równe faktycznym zbiorom 1952 roku. W porównaniu z 1952 rokiem zwiększyły się faktyczne zbiory bawełny, buraka cukrowego, słonecznika, warzyw i upraw baszlanowych. Ziemniaków zebrano w przybliżeniu tyleż, co w roku 1952.

Zgodnie z uchwałą wrześniowego plenum KC KPZR „W sprawie środków zmierzających do dalszego rozwoju rolnictwa w ZSRR”, już w 1953 roku udzielono rolnictwu znacznej pomocy.

W 1953 roku wzrosła i urosła się materiałowa — techniczna baza rolnictwa. W roku ubiegłym rolnictwo otrzymało 139 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktor o mocy 15 KM), 18 tys. traktorów do uprawy międzyrzędowej, 41 tys. kombajnów zbożowych, w tym 22 tys. kombajnów samobieżnych, 69 tys. samochodów ciężarowych i ponad 2 miliony narzędzi do uprawy ziemi, siewników, maszyn do sprzętu i innych maszyn rolniczych, jak również maszyn i urządzeń dla ferm hodowlanych. W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej niż w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimów i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w

kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej odpowiednim ze względów agrotechnicznych czasie niżeli w latach ubiegłych.

Wzrost technicznego wyposażenia rolnictwa umożliwił zwiększenie stopnia mechanizacji robot rolnych w kolchozach i sowchozach. Ośrodkom maszynowo-tractorowym wykonywały w 1953 roku o 17 proc. więcej robot rolnych w kolchozach niżeli w roku 1952. W roku ubiegłym ośrodki maszynowo-tractorowe wykonywały swoim taborem traktorów i maszyn przeszło 80 proc. wszystkich podstawowych prac polowych w kolchozach. Orka wiosenna i jesienią w kolchozach została prawie całkowicie zmechanizowana, siew ozimów jest zmechanizowany w 93 proc., siew jarych — w 83 proc.

W kolchozach i sowchozach stosowano na szerszą niż dotychczas skalę energię elektryczną do mechanizacji pracochłonnych procesów produkcyjnych w uprawie roli i w fermach hodowlanych.

Pogłowie zwierząt gospodarskich, stanowiących własność społeczną w kolchozach było według stanu na dzień 1 października 1953 r. większe niżeli 1 października 1952 r., a mianowicie krów o 8 proc. więcej, owiec — o 9 proc. i trzody chlewniej — o 10 proc. Pogłowie zwierząt gospodarskich w sowchozach zwiększyło się w okresie od 1 października 1952 r. do 1 października 1953 r. jak następuje: krów o 9 proc. więcej, owiec — o 11 proc. i trzody chlewniej — o 8 proc.

W celu wzmocnienia pomocy agrotechnicznej i zootechnicznej dla kolchozów skierowano do końca 1953 r. do ośrodków maszynowo-tractorowych dla obsługi kolchozów przeszło 100 tys. agronomów i zootechników.

V. WZROST PRZEWOZÓW W TRANSPORCIE KOLEJOWYM, WODNYM I SAMOCHODOWYM

Roczny plan przewozu towarów w transporcie kolejowym w 1953 roku został wykonany z nadwyżką. W porównaniu z 1952 rokiem przewóz towarów wzrósł o 7 proc. Łączny plan przeciętnego ładunku dziennego wykonany został przez koleje w 101 proc.

Wykonano również z nadwyżką — jak stwierdza komunikat — roczny plan przewozu towarów w transporcie morskim i rzeczonym.

Przewóz towarów w transporcie samochodowym zwiększył się w 1953 roku o przeszło 13 proc. w porównaniu z rokiem 1952.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

Wykonano również z nadwyżką — jak stwierdza komunikat — roczny plan przewozu towarów w transporcie morskim i rzeczonym.

Przewóz towarów w transporcie samochodowym zwiększył się w 1953 roku o przeszło 13 proc. w porównaniu z rokiem 1952.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych, niższe ceny artykułów powszechnego użytku, wzrostowi wypłat i ulg z funduszy państwowych — realna wartość dochodów robotników i urzędników w przeliczeniu na jedną osobę pracującą zwiększyła się w ciągu roku o przeszło 13 proc.

W dalszym ciągu komunikat wymienia liczne świadczenia społeczne, przysługujące ludzkości pracy w ZSRR.

Ogółem dzięki wzrostowi płac pieniężnych,

Ulica Pokoju w Stalingradzie

11 lat temu toczyła się w Stalingradzie największa bitwa w dziejach, zakończona zwycięstwem Armii Radzieckiej nad wojskami hitlerowskimi. Zwycięstwo to było punktem zwrotnym w wojnie i zapoczątkowało wyzwolenie okupowanych terenów ZSRR i krajów Europy jezących pod jarzmem Hitlera. W swym zwycięskim marszu Armia Radziecka i walczące przy jej boku jednostki Wojska Polskiego wyzwoliły Polskę. Z tym samym bohaterstwem z jakim ludzie radzieccy bronili Stalingradu, odbudowali oni miasto z gruzów, czyniąc je jeszcze piękniejszym niż było. Ta nowa szeroka ulica, którą widzimy na zdjęciu, nazywa się Ulicą Pokoju. Nazwa ta symbolizuje zwycięstwo sił pokoju nad siłami wojny

Dobrze przygotować GOM-y do akcji siewnej

ZIELONA GÓRA (kor. wł.). Już w listopadzie ub. roku odbyło się posiedzenie Komitetu Gminnego w Nowogrodzie Bobrzańskim w pow. Nowa Sól w sprawie przygotowania do wiosennej akcji siewnej. Zapadła wówczas decyzja, że niezwłocznie należy przystąpić do remontu maszyn GOM. Uchwała KG nie pozostała na papierze. Prezydium GRN dopilnowało, by wszystkie maszyny i narzędzia uprawowe były na czas ściągnięte do GOM.

Od czasu do czasu zaglądali do GOM przewodniczący Prezydium GRN i sekretarz KG, interesowali się przebiegiem remontów. A rezultat? W pierwszych dniach stycznia GOM Nowogrodu zameldował o całkowitej gotowości do wiosennej akcji siewnej.

Przykład ten nie jest bynajmniej odosobniony. Wszędzie tam, gdzie sprawą przygotowania GOM-ów interesują się przedkady rad narodowych, komitety partyjne i POM-y, remonty przebiegają sprawnie. Nie jest dziełem przypadku, że

w powiecie Krosno Odrzańskie w szeregu GOM-ów, a m. in. w Lubsku, Lubiatowie, Bobrowicach i Krośnie remonty maszyn i narzędzi uprawowych są już na ukończeniu.

Trzeba jednak stwierdzić, że w niektórych powiatach remonty maszyn w GOM-ach przebiegają słabiej. Np. w pow. Rzepińskim sa takie GOM-y jak Górzycy, Boców, Słubice, które dopiero teraz rozpoczynają remonty maszyn. Kierownicy bowiem tych GOM-ów nie ściągali na czas maszyn z gromad. Jeszcze gorzej jest w GOM-ach znajdujących się w rejonie POM Kisielin (pow. Zielona Góra). Dyrekcja kisielińskiego POM-u dopuściła do tego, że maszyny i narzędzia uprawowe GOM wciąż jeszcze znajdują się w gromadach. Co więcej — niektóre z nich znajdują się jeszcze w polu.

Zle jest również z remontem maszyn w GOM-ach powiatu Zagań. Np. w GOM-ie Witowskim na stan 10 siewników zbożowych wyremontowano do-

tychczas zaledwie 3, i to w dodatku niedbale. Podobna sytuacja istnieje w GOM Brzeźcu w pow. zielonogórskim.

Szereg komitetów gminnych i wydziałów politycznych POM zupełnie zaniedbało prace polityczne wśród załóg GOM. Wyrazem tego jest fakt, że członkowie partii pracujący w GOM-ach nie wiadomo dlaczego nadal należą do organizacji partyjnych przy gminnych spółdzielniach, które spraw GOM-owskich nie omawiają na swoich zebraniach. Tak jest m. in. w GOM Lubrza (pow. Świebodzin) oraz w niektórych GOM-ach powiatu wschowskiego. Szereg komitetów gminnych w powiecie Zagań od roku nie omawiały na swoich posiedzeniach spraw GOM-owskich.

Z faktów tych powinny wyciągnąć odpowiednie wnioski zarówno zarządca rad narodowych, POM-y, jak i komitety powiatowe województwa zielonogórskiego.

(sp)

Sprawnie przebiega praca komisji rozliczeniowych w pow. miechowskim

KRAKÓW (kor. wł.). Ostatnio duża aktywność rozwijają komisje rozliczeniowe w powiecie miechowskim, dokonując rozliczeń z chłopami, zalegającymi w odstawach zboża.

Komisje rozpatrują i załatwiają podania i odwołania, które dotychczas nie zostały jeszcze załatwione.

I tak gminna komisja w Racławicach rozpatrzyła już 126

spraw na ogólną liczbę 320 gospodarstw zalegających z odstawą.

Komisja, działająca na terenie gromady Gołcza załatwiła już 283 sprawy (z 402).

Komisje rozliczeniowe wspólnie z aktywnym gromadzkim przeprowadzają indywidualne rozmowy z chłopami, mającymi jeszcze zaległości. W rezultacie tych rozmów wielu chłopów zo-

bowiazuje się natychmiast uregulować swój dług wobec państwa. Tak było m. in. z S. Mołem i B. Brzeszczem z Racławic, z Molendą z Miroszowa i innymi.

Komisje biorąc pod uwagę rzeczywisty stan zalegających z dostawami gospodarstw umarzają w uzasadnionych wypadkach całkowicie lub częściowo zaległości.

(m)

Konserwacje i remonty 1.000 samochodów prowadzić będzie stacja technicznej obsługi samochodów w Łodzi

(a) W Łodzi powstaje placówka technicznej obsługi samochodów — stacja TOS. Placówka ta prowadzić będzie systematycznie bieżącą konserwację, remonty i naprawy średnie ok. 1.000 samochodów, zarówno osobowych jak ciężarowych. Będzie ona oddana do użytku jeszcze w roku bież.

Wielka hala napraw składa się z 2 skrzydeł bocznych, gdzie urzędzone będą kanały obsługowo - naprawcze, w jed-

nym skrzydle dla samochodów ciężarowych, w drugim — dla samochodów osobowych. W hali znajdą pomieszczenia również warsztaty mechaniczne, warsztaty monterów precyzyjnych i spawaczy, magazyny części zamiennych itd.

Budynki gospodarcze stacji pomieści kotłownię, transformatornię, kanały mycia i smarowania samochodów, wulkanizatornię, lakiernię itd. W budynku administracyjnym znajdzie się

biuro stacji, stołówka pracownicza oraz świetlica z czytelnią. Pracownicy stacji będą mieli dobre warunki pracy. Zastosowanie urządzeń klimatyzacyjnych zapewni w hali utrzymanie w każdej porze roku należyte temperatury oraz wentylację pomieszczeń. Centralne ogrzewanie, światło jarzeniowe oraz inne udogodnienia pozwolą załozce stacji pracować jak najwygodniej i jak najwydajniej. (PAP)

Pod ostrym kątem

Administracja, hierarchia, subordynacja

W uprzedzającym serdecznej, życzliwej, przyjaznej, więcej — wprost kłtywnej atmosferze wpływa to spotkanie. Taką przyjaźń kwitnie w tym kolektywie.

Jest coś wzruszającego w spojrzaniach jakiegoś młodego człowieka, który wchodzi do sali, w której odbywa się posiedzenie komisji (z-ca rektora do spraw administracyjnych w Poznaniu), z szeregiem członkami komisji (kwestorem, personalnym, kierownikiem gospodarczym, kierownikiem zaopatrzenia). Każde z tych spojrzeń mówi: ja właśnie myślę tak samo, jak wy — o bywaleci przewodniczący, ja jestem tego samego zdania, ja uważam nie inaczej, tylko tak, kropka.

Oto mają rozdzielić premie między pracowników; premie są IV kwartału ub. roku. Po to właśnie się tu zebrał. Komisja. I tylko patrzeć. Zaledwie zaczęło się zebranie i już wszyscy — wszyscy kandydaci: tu — przewodniczący komisji, w pracy — zwierzchnika. Zadnych sprzeciwów, wątpliwości. Skąd!

Jednym słowem — jest wprost rozczulająca, gorliwość z jaką uzasadniają te decyzje — iży uczucie przynajmniej. Proszę! Uzupełnie tego posiedzenia. Ledwo przestało skrypić pióro, którym wpisana została do protokołu pierwsza, 500-złotowa

premia pod nazwiskiem z-cy rektora, kiedy on sam z koleżanką następną proponuje: Kwestor. Konkretnie premia.

Kwestor opuszcza oczy, aby nie widzieć jak reszta członków komisji składa ręce do okłasków.

Zebrań przebiega gładko, płynnie, hierarchicznie. Kwestorowi — 400 zł.

Tenże kwestor prosi o głos. — Znamy wszyscy pracę kierownika personalnego. Jego nie zrównana.

Nikt nie oponuje. Wszystkich ogarnia entuzjazm. Jedni przez drugich akceptują patrzeć tylko kątem oka, czy personalny dostarcza.

Na liście — trzecie nazwisko i trzecia pozycja: 400 zł.

Podane szafetki personalny nie oddał w złe ręce. Bynajmniej. Zna się na tym co wypada i jak trzeba.

Tu obecny — zaczął — kierownik gospodarczy, też przynajmniej to chyba, pracował bardzo ofiarnie.

Wszystkie oczy zwracają się w stronę kierownika gospodarczego, wszystkie spojrzenia mówią: tak. Tyle w nich ciepła, serdeczności.

Kierownik gospodarczy, który okazał się w hierarchii służbowej tylko o 50 zł „tańszy” od kierownika personalnego (350 zł premii) rozczulił tym uznaniem rozczulił się z niepokojem. Teraz przebieg kolej na niego.

Jest! Pozostał jeszcze kierownik zaopatrzenia.

— Ja uważam, że...

Kierownik zaopatrzenia też dostał premie. Wśród zebranych członków komisji nie było już ani jednej osoby nienagrodzonej.

Teraz jak gdyby przysłał ten żar serdeczności i wzajemnej admralacji. Przewodniczący nawet ziewnął, na co skwapliwie pozwilił sobie i pozostali członkowie komisji.

— Wle tam jeszcze zostało? — Myślona suma nie była już zbyt wielka, a ilość ludzi, których należałoby nagrodzić — znaczna, wobec czego wszyscy (znow jak najzgodnie) postanowili oszczędzić posługiwad się plenitorem.

Padły nazwiska z listy pracowników administracyjnych Wyższej Szkoły Rolniczej. Szybko zapadły decyzje:

— Sto... sto... dwieście... sto... dwieście... sto... sto... sto... Zebrań szybko się zakończyło. I byłoby zapomniane, bo na swej decyzji komisji nie ogłoszono, bo nie wzięli w niej udziału ani przedstawiciele rady kladowej, ani organizacja partyjnej. Słowem — kamień w wodzie.

Kamień w wodzie i kamień w wodzie. Premie zostały wypłacone. Ale — jak wiadomo — od „kamienia w wodzie” długo i daleko rozchodzi się po wodzie kręgi.

Oto — dowód. (wik)

250 gazowni pracuje w całym kraju

(f) 250 gazowni, tzn. prawie dwukrotnie więcej niż przed wojną, produkuje obecnie gaz świetlny na potrzeby naszej ludności i przemysłu. Zużycie gazu w porównaniu ze stanem przedwojennym o ok. 80 m sześć. w stosunku rocznym.

W celu dostarczenia tak wielkiej ilości gazu do miast i osiedli robotniczych, wybudowano po wojnie wieleset kilometrów gazowej sieci dalekosiężnej oraz znacznie rozbudowano miejską sieć rozpraszającą. M. in. w ub. roku oddano ogółem do użytku 60 km miejskiej sieci rozpraszającej, z czego w Warszawie wybudowano ok. 15 km nie licząc podłączeń domowych. (PAP)

Wzrastają szeregi ZMP

KIELCE (kor. wł.). Do 24 bm. szeregi ZMP w woj. kieleckim powiększyły się o 8.748 chłopów i dziewcząt. Zorganizowano 257 nowych kół na wsi. Większość nowoprzyległych członków stanowi młodzież robotniczo - chłopska (75 proc.), legitymująca się dobrymi wynikami w pracy zawodowej i społecznej. R. S.

Nowy Powiatowy Dom Kultury na Lubaszczynie

LUBLIN. Lubów otrzymał ostatecznie nową placówkę kulturalną — Powiatowy Dom Kultury. W wyremontowanym na ten cel budynku znalazły pomieszczenie biblioteka, gabinet metodyczno-instrukcyjny, świetlica i duża sala widowiskowa ze sceną.

Powiatowy Dom Kultury w Lubowie, jest 7 z kolei placówką tego rodzaju w woj. lubelskim. (PAP)

25-lecie pracy artystycznej M. Foggia

31 stycznia w hali ZS Gwar dia odbył się koncert jubileuszowy z okazji 25-lecia pracy artystycznej doskonalego piosenkarza estradowego Mieczysława Foggia. Podczas uroczystości wiceminister Kultury i Sztuki Jan Wilek udekorował Jubilata, przyznawany mu przez Radę Państwa, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. (PAP)

Nowa piękna bursa dla 50 studentek szkół artystycznych w Poznaniu

(a) POZNAŃ. Ponad 50 uczennic ze szkół artystycznych Poznania zamieszkało w bursie, oddanej ostatnio do użytku w nowo budowanej zabudowie kamienicy, tzw. „Czerwonej apteczki” na Starym Rynku w Poznaniu.

W nowej bursie mieszkać dziewczęta z różnych stron kraju, w większości córki robotników i chłopów. Studiują one w szkole dla instruktorów teatrów ochotniczych, szkole baletowej, muzycznej i w Liceum Sztuk Plastycznych.

Wnętrze bursy urządzone jest nowoczesnie. Przebywające w dziewczęta mają do swojej dyspozycji, oprócz widnych i przestronnych pokoi mieszkalnych, świetlic, pokoi przyjeżdżających, kuchnię, izbę chorych itd. Mieszkanie w bursie jest bezpłatne.

Powstała ostatnio młodzieżowa rada internacka dba o rozwój życia kulturalno-oświatowego w bursie oraz o utrzymanie wzorowego porządku i czystości pomieszczeń. (PAP)

Nowy numer „Nowych Drog”

Ukazał się nr 1/55 „Nowych Drog”.

Treść

Artykuł poświęcony — Leninizm — nasz drogowskaz.

Jerzy Jurkiewicz — Walka o odprężenie międzynarodowe.

Bohdan Baranowski — Narodowo-wyzwolenie walka ludu ukraińskiego w XVII wieku.

G. Szitariow — Centralizm demokratyczny a działalność kierownicza organów partyjnych.

PRZED II ZJAZDEM ZPPR artykuły dyskusyjne

M. Jagielski i J. Rasiński — Z zagadnień rozwoju spółdzielczości produkcyjnej.

Roman Weriel — O ściślejszą więź teorii z praktyką.

Jan Parol — Jeszcze raz w sprawie budownictwa mieszkaniowego.

Władysław Badura — Praca z robotnikami dojeżdżającymi — poważny oręż w umocnieniu sojuszu robotniczo-chłopskiego.

RECENZJE I BIBLIOGRAFIA

Jan Wiewiórowski — Ostatnie wydawnictwa o Watykanie. Listy i odpowiedzi. Komunikat.

Z ŻYCIA PARTII Wewnętrzna polityka gospodarka (Śladem listu do redakcji)

Przed kilku tygodniami na łamach „Trybuny Ludu” drukowaliśmy wypowiedź dyskusyjną tow. Krupnińskiego, sekretarza Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego na temat błędów i wypaczeń linii partii na terenie powiatu Miawa. Jednomusli uchwala plenum KP zdzieli zostali ze swych stanowisk I i II sekretarza KP oraz jeden z członków egzekutywy.

Przed nowym kierownictwem organizacji powiatowej stanęło niełatwe zadanie naprawienia błędów poprzedniej egzekutywy. I to nie tylko w praktyce partyjnej pracy w terenie. Nowa egzekutywa stanęła jednocześnie wobec konieczności natychmiastowego przystąpienia do uporządkowania całej swej wewnętrznej polityki gospodarki, na której poważnie odbiły się braki i błędy w pracy politycznej KP.

Wejrzyniśmy chociażby w sprawę partyjnej ewidencji.

Za czasów poprzedniego kierownictwa panował w KP na tym odcinku kompletny bałagan. Wiele towarzyszy znajdujących się faktycznie (i to często od wielu miesięcy) na terenie powiatu, nie figurowało w ogóle w ewidencji KP. I na odwrót: KP posiadał w swej ewidencji poważną liczbę towarzyszy, którzy już dawno opuścili organizację powiatową w Miawie.

Nielepiej przedstawiała się sprawa tzw. „przeniesień” poszczególnych towarzyszy z jednej podstawowej organizacji do drugiej. I tak np. tow. Czarowski przeprowadził się w czerwcu 1952 r. do wsi Lubawid w gm. Rozwóz, jednak do marca 1953 r. nie załatwił przeniesienia z poprzedniej organizacji partyjnej, która wskutek tego przez 9 miesięcy wykazywała go fikcyjnie w swej ewidencji. Podobnie tow. Litewicki po przeprowadzeniu się z Zieliną do Konopat przez dłuższy czas figurował jeszcze w ewidencji podstawowej organizacji partyjnej przy Prezydium GRN w Zielinie.

Wiele można by przytoczyć z terenu powiatu Miawa przykładów takich właśnie ewidencyjnych „martwych dusz”, bądź też przykładów zagubienia towarzyszy „po drodze”, przy przenoszeniu ich z jednej organizacji partyjnej do drugiej, wiele można wymienić faktów poważnej rozbieżności między danymi liczebnymi, jakie posiadała ewidencja KP, a rzeczywistą liczbą członków i kandydatów KP w danej gminie, czy gromadzie (przykładowo: według ewidencji KP — organizacja partyjna w Konopkach liczyła 14 członków i 1 kandydata; faktycznie — w Konopkach 9 członków i 3 kandydatów partii).

Poprzednie kierownictwo KP nie zaprzętało sobie zbytnio głowy sprawami partyjnej ewidencji. Nie analizowano miesięcznych ankiet statystycznych sporządzanych przez sekretarzy partyjnych organizacji, nie kontrolowano — np. przy wyjazdach instruktorów w teren — stanu faktycznego poszczególnych organizacji ze stanem liczebnym wykazanym w ankiecie. Co gorsza, sekretarze partyjnych organizacji, nie otrzymując ze strony KP żadnych w tej dziedzinie instrukcji ani wskazywania, nie wiedzieli często jak prowadzić w sobie partyjną ewidencję, w jaki sposób dokonywać formalności „wymeldowania” względnie „zameldowania” w swej organizacji członka czy kandydata partii. I jeszcze jedno: stosunek KP do akt personalnych członków powiatowej organizacji daleki był od wymogów partyjnej czystości i swobodny wgląd w ewidencję miał każdy pracownik KP, karty ewidencyjne umieszczone w otwartych regałach dostępne były dla każdego, przynajmniej nowego interesanta KP, a wraz z aktami niezabezpieczone leżały w szufladach partyjnej legitymacji.

Podobny bałagan panował i na innych odcinkach gospodarki wewnętrznej KP.

I tak np. wbrew wyraźnym poleceniom uchwały KG naszej partii, KP w Miawie nie uporządkowało na swym terenie sprawy tzw. „zaległych kandydatów”. Do tej chwili jest ich 129, co stanowi jedną trzecią ogółu kandydatów w powiecie. I jeszcze jedna uwaga: połowa tych „zaległych kandydatów” to towarzysze, których służ kandydacki trwał już nie mniej niż pięć czy sześć, a nawet i osiem lat.

Nielepiej przedstawia się sprawa zatwierdzania przez egzekutywę KP uchwał podstawowych organizacji partyjnych o przyjęciu do partii nowych kandydatów. Tow. Lichowicz, aktywista ZMP-owska ze wsi Gradzanów w gm. Radzanów, został przez swą podstawową organizację przyjęty na kan-

data partii w dniu 27 lutego 1952 r. Zatwierdzanie przez egzekutywę KP trwało tak długo, że tow. Lichowicz odwołał się listownie do Komitetu Wojewódzkiego w Warszawie. I dopiero na skutek interwencji KW egzekutywa Komitetu Powiatowego zatwierdziła (po upływie przeszło roku!) uchwałę podstawowej organizacji o przyjęciu tow. Lichowicza do partii.

Podobnie tow. Gabryjelski ze wsi Dłutów w gm. Zielina czekał ponad rok na zatwierdzenie przez KP w Miawie jego przyjęcia w poczet kandydatów partii. A dwaj inni towarzysze z tej samej wsi, tow. Przyborski i tow. Falkowski, oczekają na zatwierdzenie uchwały KP od wiosny 1953 r., przy czym, jak się ostatnio okazało, czekają o tyle bezczynnie, że akta ich zgłoszeń gdzieś „po drodze” między podstawową organizacją a Komitetem Powiatowym.

O sytuacji w tej właśnie wsi Dłutów, a ściślej mówiąc o dziwnych organizacyjnych i straszących w tamtejszych podstawowych organizacjach, otrzymała niedawno naszą redakcję list od tow. W. Tragarza, aktywisty robotniczego, który przebywał przez pewien czas w Dłutowie w związku z akcją skupu.

Informacje i spostrzeżenia zawarte w liście okazały się w ujęciu nie przesadzone. W Dłutowie istnieją mianowicie dwie podstawowe organizacje partyjne. Jedną — gromadzką, drugą — przy miejscowej gminnej spółdzielni. Wydawałoby się, że organizacja przy GS skupiać będzie członków partii — pracowników GS, organizacja zaś gromadzka pozostałych towarzyszy partyjnych zamieszkujących w gromadzie. W rzeczywistości jednak sytuacja w Dłutowie nie wygląda tak nieskomplikowanie. Na 7 członków organizacji partyjnej przy GS, tylko 4 pracuje faktycznie w GS. Wśród pozostałych są tacy, jak tow. Samul, który był kiedyś pracownikiem GS, ale już nim od dawna nie jest, lub tow. Pszeny, który z GS w Dłutowie nie ma nie wspólnego, jest za to... przewodniczącym Prezydium GRN w Zielinie (już tuwa tu się dodatkowe pytania, jak pracuje organizacja partyjna przy Prezydium GRN w Zielinie, skoro nie bierze w jej pracach udziału towarzysze przewodniczący przy-

jętów. Z tego powodu nie należy się dziwić, że w Dłutowie nie ma nie wspólnego, jest za to... przewodniczącym Prezydium GRN w Zielinie (już tuwa tu się dodatkowe pytania, jak pracuje organizacja partyjna przy Prezydium GRN w Zielinie, skoro nie bierze w jej pracach udziału towarzysze przewodniczący przy-

jętów. Z tego powodu nie należy się dziwić, że w Dłutowie nie ma nie wspólnego, jest za to... przewodniczącym Prezydium GRN w Zielinie (już tuwa tu się dodatkowe pytania, jak pracuje organizacja partyjna przy Prezydium GRN w Zielinie, skoro nie bierze w jej pracach udziału towarzysze przewodniczący przy-

Szczecińskie lodolamacze niosą pomoc statkom

(f) SZCZECIN. Trwające ostatnio mrozy skutły lodem powierzchnię Zalewu Szczecińskiego i Odry. W Porcie Szczecińskim ruch statków nie uległ jednak przerwie. Lodolamacze „Posejdon” i „Światowid” dzień i noc kursują na trasie Szczecin — Swinoujście, wyłamyując szeroki tor wodny.

Na łamach prasy

Sprawy oświaty i kultury

Na kolumnach dyskusyjnych „Gazety Krakowskiej” i w artykułach omawiających zagadnienia wysunęte przez IX Plenum poważne miejsce zajmują sprawy oświaty i kultury, a zwłaszcza wychowania i nauki młodzieży w szkołach różnych typów i szczebli.

W wypowiedzi zatytułowanej „Sprawy nie tylko młodzieży” (2 — 3 stycznia 1954 r.) sprawy wychowania przyszłych kadr lekarskich omawia praca doktorska, napisana przez natrafia na różne wątpliwości, w swoim życiu osobistym, naraża na różne kontrowersje. Nie da się jednak samemu rozwiązać ich, jeśli znajduje się rozwiązanie, nie będzie to wyłącznie jego winą. Rozstrzygnięcie problemów dyskusyjnych i ostentów, nie bawili na zebraniach pytań natury ideologicznej, wyrażała i udawała, nie była skuteczna i prawdziwa socjalizm.”

„Rozwójny działaczowie kół naukowych, zainteresowani młodzieżą, powinni się dać dać, zacięciemu do brania udziału w ich zebraniach, upowszechniających literaturę fachową, rozbudzających przedewszystkim wśród studentów zainteresowanie, twórczy stosunek do nauki.”

„Młodzież w swoim rozwoju ideologicznym — pisze dalej autor — natrafia na różne wątpliwości, w swoim życiu osobistym, naraża na różne kontrowersje. Nie da się jednak samemu rozwiązać ich, jeśli znajduje się rozwiązanie, nie będzie to wyłącznie jego winą. Rozstrzygnięcie problemów dyskusyjnych i ostentów, nie bawili na zebraniach pytań natury ideologicznej, wyrażała i udawała, nie była skuteczna i prawdziwa socjalizm.”

Organizacja ZMP-owska, zwraca uwagę autor, nie powinna również zapominać, że młodzież ma pełne prawo do zabawy i tańca.

„Gdy krakuski wesoły zabawy po nauce — wtedy bywa i tak, że ten czy ów młody człowiek wywołuje je się w chuligańskich wychowań.”

W zakończeniu dr. Panciewicz pisze o roli kadry nauczającej A.M. w wychowaniu młodzieży.

„W pracy naukowej i dydaktycznej nie może kłócić zwa, neutralność kadry nauczającej, tzn. oderwanie od pracy wychowawczej. Przez pomyślenie i opiekę nad studentami, kołami naukowymi, nad kolektywnym nauczaniem zadanie się nauczyciela zahałca z procesem wychowawczym.”

Sprawie nauczania i wychowania młodzieży poświęca „Gazeta” szereg innych artykułów, m. in. „O lepszą pracę z młodymi aktorami” — prorektora Państwowej Wyższej Szkoły Aktorskiej w Krakowie, mgr W. Olszyna-Tęczy (23.XI ub. r.), „Praca wychowawcza w szkole” — sekretarza POP przy

pełnane wiechem sięgającym 10 stopni w skali Beauforta, spełniały statek z trasy. Z pomocą statkowi pośpieszył lodolamacz „Posejdon”, kierowany przez oficera Witkowskiego. Ofiarna praca całej załogi, a szczególnie maszynistów Gruczy i Kwiatkowskiego oraz radiotelegrafisty Labogi, przewy-

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

niała się do wyzwolenia statku z lodów. Następnie lodolamacz odprowadził statek na hol do portu.

Lodolamacz „Posejdon” przyszedł również z poważną pomocą w walce z lodami statkom: duńskiemu „Amos”, niemieckiemu „Gnom” oraz polskiemu „Sanowi”. (PAP)

(bm)

Wiadomości sportowe